

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3

Abonamentul pe an: în față: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 1000.—, pentru particular
Lei 500.—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 400.—; Abonament de sprijin Lei 2000.—,
în străinătate Lei 2000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 10 —

Exemplarul 20.— Lei

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliclu**

SUMARUL: Dela „Solidaritatea”: Consfătuirea „Solidarității”. — *Sofronie Roșca*: Băncile „mici” din nou în discuție. —
Ing. Gh. Brânduș: Funcționarii publici și bugetul statului. — *Vasile Vlaicu*: Iamul muncii. — Dela „Solidari-
tatea”. — Bibliografie.

Consfătuirea „Solidarității”

În urma situației actuale, create băncilor noastre prin legile de control al creditelor și stabilizarea monetară, s'a constatat necesitatea de a se ține o ședință a Consiliului de Administrație al „Solidarității”, pe ziua de 29 Septembrie 1947, în București, la care au fost invitați a lua parte toți conducătorii băncilor noastre mai importante.

La această consfătuire s'a hotărât cu unanimitate, că în toate cazurile și în fața oricăror autorități, băncile să se prezinte prin asociația „Solidaritatea” și nu individual, stabilindu-se deci că se va urma o procedură solidară și uniformă.

Față de actuala situație și politică economică, s'a ajuns la următoarele hotărâri:

1. O hotărâre de principiu, și anume că toate băncile membre ale „Solidarității” doresc și înțeleg să se încadreze în planul de dirijare și planificare a economiei naționale.

2. Băncile membre ale „Solidarității” vor cere forurilor conducătoare ca în executarea planului de dirijare economică să țină cont de existența lor, de rețeaua actuală a băncilor existente și să le încadreze în acest plan, fie păstrându-le ființa așa cum există astăzi, fie prin fuzionarea băncilor mici cu băncile mari.

3. De asemenea vor cere ca până la punerea în aplicare a planului de dirijare eco-

nomică, să li se acorde creditele necesare pentru acoperirea regiei.

4. Băncile membre ale „Solidarității” vor solicita examinarea și soluționarea favorabilă a cererii deblocării fondurilor lor proprii, precum și a soldurilor avute la data stabilizării atât de ele, cât și de clienții lor.

5. Se va alege o delegație din sânul membrilor „Solidarității”, care se va prezenta pentru a discuta punctele de mai sus, la d-l Guvernator al Băncii Naționale a României și apoi, — dacă va fi nevoie, — și la Comisia de Redresare Economică și Stabilizare Monetară.

Comisia formată din d-nii: Dr. Mihai Veliclu, Dr. Nerva Iercan, Ion Ghișe, Dr. Laurean Gherman, Dr. Vasile Tarța și Dumitru Bârsan, s'a prezentat în audiență la d-l Guvernator Tiberiu Moșoiu și la d-nii administratori Ernest Ene și Vasile Modoran dela Banca Națională a României, București, prezentându-le următorul memoriu în numele „Solidarității”:

DOMNULE GUVERNATOR,

Băncile românești din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș grupate în asociația „SOLIDARITATEA” din Sibiu, constituite cu scop social-economic și național, de a fi instrumentele de credit ale populației din aceste provincii, au servit prin sprijinirea tuturor

categoria producătoare, viața economică și producția în general.

În urma promulgării legilor privitoare la controlul creditului și stabilizarea monetară, precum și la deciziunile și instrucțiunile Comisiei pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, ele sunt puse astăzi într-o situațiune dificilă, care le impune să-și examineze situațiunea, programul de lucru în viitor și să-și fixeze atitudinea de urmat în noile condițiuni de viață economică și financiară.

Consiliul de Administrație al acestei asociații, ținut în ziua de 29 crt., a hotărât următoarele:

1. Toate băncile membre ale „Solidarității” doresc să se încadreze în planul de dirijare și planificare a economiei naționale și înțeleg să pună la dispoziția Băncii Naționale organizația și unitățile lor.

2. Cer ca în executarea planului de dirijare economică să se țină cont de existența lor reală în viața economică și de rețeaua lor de organizare.

3. Cer, ca și până la punerea în practică a planului de dirijare economică, să li se acorde creditele necesare pentru acoperirea regiei.

4. În sfârșit, cer să se examineze cu posibilă urgență deblocarea fondurilor lor proprii și a soldurilor avute la data stabilizării, pentru a avea și mijloacele proprii necesare bunei lor funcționări.

Considerentele care ne determină să sunem aprecierii Dvs. aceste deziderate, sunt următoarele:

Prin legea de stabilizare, toate fondurile și soldurile băncilor au fost blocate și fiecare din membrele „Solidarității” au beneficiat la schimb exclusiv cu sumele echivalente ale soldului salariilor din luna Iunie a. c.

Depuneri noi, în Lei stabilizați, în epoca scurtă dela data stabilizării și până azi s'au putut achiziționa într-o măsură foarte redusă, pentru că clientela nu a putut ajunge la sume apreciabile din care să poată face depuneri spre fructificare, și e de prevăzut că, de o parte circulația fiduciară, iar de altă parte posibilitățile de câștig, nu vor permite creierea unui stoc de depuneri, cu caracter stabil, înăuntrul unui termen de cel puțin un an.

Creanțele în marea lor majoritate nu pot fi încasate deoarece un număr important de clienți înțeleg să beneficieze de moratoriul ce

li s'a acordat până la 1 Noembrie a. c. Astfel, cea mai mare parte din membrele „Solidarității” sunt astăzi complectamente lipsite de numerar.

Fără de acestea, cheltuielile de regie, impozitele și plata salariilor trebuie să se facă la termene fatale ceea ce atrage după sine o situațiune pe cât de dificilă, pe atât de greu de înlăturat.

Singurele surse de procurare de fonduri în vederea acoperirii nevoilor momentane, ar fi lichidarea titlurilor și acțiunilor, sau vânzarea imobilelor, deci lichidarea rezervelor.

Ori, examinând această posibilitate de valorificare, rezultă cu evidență că aceasta ar fi intenpestivă și aproape imposibilă pentru următoarele motive:

Rézervele legale și statutare, conform legii bancare, au fost investite în titluri și efecte da stat, care au fost lichidate prin lege încă înainte de stabilizare.

Alte acțiuni sau participațiuni sunt greu de lichidat, iar oferirea lor masivă la bursă ar duce fără discuție, la scăderea catastrofală a cursurilor, eventual ar provoca lipsa de cumpărători.

De asemenea pentru imobile nu s'ar găsi cumpărători în termen scurt, iar punerea lor în vânzare ar slăbi chiar garanțiile băncilor față de B. N. R.

Având o rețea întinsă pe tot cuprinsul provinciilor unde își au sediile, posedând un utilaj și o organizare perfect adaptată nevoilor locale și cu legături adânci în păturile largi ale tuturor categoriilor producătoare, precum și un corp de funcționari expert și devotat serviciului bancar, instituțiile noastre stau azi în inactivitate și această inactivitate are repercusiuni nefavorabile asupra întregii vieți economice.

Având în vedere că fiecare din membrele „Solidarității”, în cursul celor 3 decenii au fost în nenumărate rânduri verificate de organele Băncii Naționale și ale Consiliului Superior Bancar și considerând că toate au trecut cu succes examenul de viabilitate, lichiditate și seriozitate în conducere și considerând numărul destul de redus al membrilor „Solidarității” de azi, cari atât prin competența capitalului, cât și prin natura plasamentului s'au dovedit a fi utile economiei naționale, cerem încadrarea lor în totalitatea lor, în planul general de lucru, trecerea lor pe tabloul băncilor care vor primi reescont la

Banca Națională și pe lista băncilor a căror depuneri se garantează de Banca Națională.

Domnule Guvernator, înaintându-Vă acest memoriu, ne permitem a Vă informa că în termenul cel mai scurt posibil, Vă vom depune date documentare asupra utilității și oportunității menținerii și dezvoltării instituțiilor noastre în opera de redresare economică a țării.

In speranța că D-Voastră și Onoratul Consiliu al B. N. R.-ului veți aprecia la justa lor valoare dezideratele noastre“.

Ultimul punct înscris pe ordinea de zi a ședinței amintite, a fost bugetul „Solidarității“.

Constatându-se că în urma stabilizării, prin blocarea sumelor lichide de Lei vechi, asociațiunea noastră are astăzi un deficit de 70.000.— lei stabilizați: adunarea a hotărât în unanimitate ca băncile mici să verse o contribuție benevolă de circa Lei 1.000.— restul deficitului urmând a fi acoperit de băncile „Albina“, Agrară, Centrală și Victoria.

De asemenea adunarea a hotărât menținerea și pe mai departe a reprezentanței „Solidarității“ din București, str. Edgar Quinet Nr. 6, în persoana d-lui director de bancă i. p. Sofronie Roșca, având scopul de a rezolva la București toate cererile, intervențiile etc. ale băncilor noastre.

În vederea acțiunii generale de reorganizare a aparatului nostru banțar din „Solidaritatea“ urmează a se ține o consfătuire la începutul lunii Noembrie a. c., în Sibiu, la care vor participa cel puțin conducătorii băncilor noastre mai importante.

Pentru strângerea materialului informativ necesar, s'a trimis tuturor băncilor noastre — indiferent că sunt la zi cu plata cotizațiilor și fără considerare la atitudinea avută față de noi — următoarea circulară, rugând și pe această cale băncile să răspundă în mod cât mai conștiincios, complet și punctual:

1. Balanța de verificare per 14 August 1947 în Lei vechi;
2. Balanța de verificare per 14 August 1947 în Lei stabilizați;
3. Bilanț sumar (situația sumară B. N. R.) per 14 August 1947, cu exprimarea su-

melor în Lei stabilizați. Se vor exprima în Lei stabilizați chiar și conturile patrimoniale: Efecte, Acțiuni, Imobile, Capital social și Fonduri etc. care încă nu s'au recalculat și înregistrat ca atare, ținând seamă de dispozițiunile legii recalculării patrimoniului. (Bineînțeles nu veți înregistra aceste operațiuni în registrele de contabilitate, cerându-le numai pentru orientarea noastră).

4. Proiect de buget pe intervalul dela 1 Septembrie—31 Decembrie 1947, cu date aproximative, indicând la venituri pe lângă cele presupuse ca certe și creditul de reescont necesar acoperirii restului de cheltuieli.
5. Tabloul nominal al membrilor actuali din Consiliul Dv. de administrație și censori, indicând: numele și pronumele, profesiunea, domiciliul, de când funcționează la Dvs.
6. Tabloul nominal al funcționarilor Dvs. actuali, indicând: Numele și pronumele, funcțiunea, vârsta, anii în câmpul muncii. Veți indica în sumă globală totalul salariului legal (chiar și dacă în realitate plătiți mai puțin) convenit tuturor angajaților Dvs.
7. Numărul pensionarilor și cvantumul total al pensiilor.
8. Numărul și localitatea filialelor, agențiilor etc.
9. Notă informativă cu următoarele date:
 - a) Tabloul nominal de funcționarii care ar putea fi licențiați din serviciu, prin pensionare sau prin alte căi acceptabile;
 - b) Filialele, agențiile, etc. ce se pot desființa, fără a cauza o pagubă centralei;
 - c) Descrierea imobilelor proprietatea băncii, întinderea terenului clădit și neclădit, situația, mărimea, cu etaj sau fără etaj, întrebuințarea, data și valoarea de achiziționare, valoarea

- înregistrată în Lei stabilizați, valoarea actuală reală ;
- d) Specificarea efectelor și participărilor la prețul de azi al Bursei. La cele necotate calculația se va face conform coeficientului legal ;
- e) Specificarea debitorilor după profesioni (global, nu nominal) ;
- f) Un scurt istoric despre realizările mai importante pe teren economic, social și cultural al institutului Dvs. ;
- g) Caracterizarea regiunii unde activează banca Dvs. din punct de vedere specific clientelei ;
- h) Motive de justificare a existenței în viitor a băncii ;
- i) Părerea Direcțiunii băncii Dvs. referitor la posibilitățile de funcționare în viitor, fie prin menținere independentă, fie prin fuzionare, transformare, etc.

„Solidaritatea“.

In amintirea Mitropolitului Andrei Șaguna

— După „Crâmpoie din viața protopopului ort. rom. Ioachim Munteanu“.
Sibiu 1933. Tipografia „Săteanului“. —

Urmare din Nr. 27-28

Șaguna și clericii săi. Altădată mi-a zis : Fătu! meu, în vara asta termini studiile, apoi te voi trimite la școli mai înalte în străinătate. Dacă i-am răspuns că părinții mei n'au putința să cheltuiască cu mine și fiind bătrâni așteaptă să-i ajut. Atunci mi-a zis : „Nu cheltuiesc ei cu tine, ci eu, că te țin ca pe un copil al meu, iar în ce privește învoirea lor să vie tatăl tău să vorbesc cu el, că fericirea copiilor e și a părinților“. — Dar morbul a început să se agraveze și căzând la pat îl ridicam cu două ștergare pentru necesitățile trupești. Când am fost eu de gardă, afară de medic, l-a cercetat odată căpitanul Ștezar, inspectorul Seminarului și secretarul Frateș. Acesta i-a comunicat că ministru președinte prin o scrisoare autografa il roagă să intervină ca fiul său să reușească să fie ales deputat în cercul Mercurei. Răspunzându-i i-a zis, că eu nu mă amestec în astfel de treburi.

Șaguna mort

În timpul din urmă morbul înaltului pacient, s'a agravat din zi în zi tot mai tare, astfel că a căzut la pat. Sâmbătă în 16/28 Iunie 1873 a. m., am fost eu cu soțul meu de rând, intrase în agonie. Seara la ora 6 a sucombat.

Ô desnădăjduire generală, o presiune neobișnuită domnea și apăsa asupra tuturor, un simț nedeslușit de părăsire a cuprins inimile

noastre în zilele acelea : era nemărginitul gol ce l-a lăsat marele bărbat, stăpânul bisericii noastre, fala neamului românesc, prin moartea sa. În situație analoagă îmi închipui eu, se vor fi aflat Apostolii, văzându-se singuri fără ajutor în mijlocul dușmanilor, după înălțarea Invățătorului lor la ceriuri.

Incheiu acest capitol pecetluindu-l cu două lacrimi ferbinți ca prinos pentru acela care voia să mă crească „ca pe copilul său“.

Inmormântarea.

După priveghiurile prescrise, Miercuri în 30 Iunie convoiul a însoțit pe mortul până la Cazarma cea mare. Aci s'a urcat călugărul Gherman în trăsură, iar coriștii, între care eram și eu, cu profesorul D. Cunțan ne-am suit în căruțe și am însoțit carul mortuar la Rășinari. Eu și părintele Cunțan am fost încvartirați la părinții prietenului meu Ioan N. Ciuceanu, medicinist la București.

În ziua următoare, Joi 21 Iunie 1873 s'a făcut înhumarea. Profeția Sa : „Când vă veți întoarce dela groapa mea veți cunoaște pe cine ați pierdut“, s'a împlinit. Au cunoscut, cunoaștem și acum după aproape trei sferturi de veac și vor cunoaște și urmașii noștri din neam în neam !

— Șaguna a înființat în Seminar un fel de școală de instrucție privată pentru băieții români dela școlile inferioare străine, pentru a fi instruiți în limba română și mai ales din Istoria Românilor, la care am luat și eu parte. Instructori au fost juriștii : Iosif Pop, ajuns con-

silier la Curte în Budapesta, cu care m'am revăzut după zeci de ani în Gurarâului (unde protopopul Munteanu a stat preot 29 ani și a scris monografia comunei), unde a venit în viliagiatură, Iosif Horvat și Aron Densușianu, care ne-a propus Istoria începând dela Enea, continuând cu Numitor, Amuliu, Rhea Silvia, Romulus și Remus ș. a. A trecut apoi în România, fiul său Ovidiu, fiind, paremi-se apreciatul scriitor. ~~Dela~~ aceștia păstrează un testimoniu de frecventare din 15/2 Iunie 1861, cu note „foarte bine“.

— Noi urmașii credincioși tradiției Marelui Mitropolit și Român, spunem la toate ocaziile, versurile păr. cons. Zaharie Boiu, puse pe note de prof. D. Cunțan: „...Ah, Andrei, tu n'ai murit!“

Dr. Eug. Munteanu-Mărgineanu

Funcționarii publici și bugetul statului

N'am vrea să exagerăm, dar subiectul acesta este permanent actual în Țara Românească. El este atât de actual încât a devenit obsesie la fiecare început de exercițiu financiar. Intr'adevăr, în ultimii douăzeci și cinci de ani nu credem să fi fost o discuție mai înfocată cu repetări periodice, decât faptul că funcționarii grevează în mod exagerat bugetul public. Pe vremea când criza financiară rodea adânc în veniturile statului, funcționarii formau obiectul de discuție și de acuză. S'a și tras concluzia cuvenită și în câțiva ani consecutivi retribuțiile le-au fost simțitor reduse spre a se apăra vistieria de deficite. Se pretindea că aceste măsuri sunt legate de moment, dar se va veni în curând cu remedii radicale.

Remediile radicale s'au ventilat și ele vreme îndelungată în discuții și constau în esență dintr'un plan prin care numărul funcționarilor să fie redus treptat la strictul necesar. Se și făcuse socoteala și se ajunsese la concluzia că prin pensionări normale dar bine urmărite, numărul funcționarilor publici avea să ajungă în câțiva ani la stricta paralelizare cu nevoile serviciului. Odată cu aceasta urma să se facă o reorganizare a cadrelor, schemelor și regulamentelor administrative și astfel să se ajungă la ceea ce se numește un echilibru rațional în această direcție. Iar ca o consecință firească a atingerii unui efectiv rezonabil de funcționari, Statul era dispus să le plătească acestora salarii suficiente, pentru a le asigura o existență

demnă și terită de tentațiuni, tocmai pentru a pune administrația publică la o înălțime morală strict necesară rolului ei în mecanismul vieții colective.

Planurile s'au anunțat, s'au studiat, dar punerea lor în practică nu s'a făcut. Numărul funcționarilor a tot crescut, căci la fiecare început de an, un nou serviciu venea să ființeze la un minister sau altul, așa că cu viciul vechiu am intrat în atmosfera de războiu. Când la 15 Martie 1939 se invadase Cehoslovacia, s'au ridicat cu totul alte griji pentru Europa. Sunau goarnea strident chemând pretutindeni pe cei valizi la datorie. Atmosfera de războiu care s'a înstăpânit a ridicat odată cu lipsa oamenilor dela servicii, probleme noi de organizare. Nu se mai punea acum nicăieri chestiunea reducerii numărului funcționarilor, ci orice ofertă era binevenită. Cadrele s'au amplificat, căci nevoi multe se cereau satisfăcute pe cale publică. Ajutoare, evidențe, formațiuni noi, opere sociale, etc. toate reclamau forțe de muncă în scop de organizare rapidă. Pe lângă aceste cadre noi s'au complicat cele vechi, s'au înmulțit lucrările, s'au îngreuiat operațiunile, care înainte mergeau în mod mecanic și astfel o lume nouă a fost chemată spre funcționarism.

Câtă vreme a durat starea anormală, nimeni nu s'a întrebat de unde și cum va fi plătită această lume, căci circulația fiduciară, piața, prețurile, au fost toate privite ca accesorii, ca mijloace și nu ca finalități. Țelul important în mecanismul de stat a fost suprapunerea tuturor eforturilor pentru a duce la capăt războiul.

Astăzi toate țările caută să-și refacă economia. În această acțiune este necesar să se facă aprioric ordine în toate compartimentele vieții. Producția, circulația, consumația, toate elementele care fac parte din mecanismul economic trebuiesc puse în stare de normală funcționare. Iar tuturor acestor acțiuni trebuie să le premeargă ordinea în finanțele publice. Câtă vreme Statul face apel la trezorerie spre a-și asigura plățile, o normalizare a vieții financiare este imposibilă. Ea este strict condiționată de un buget echilibrat care să fie alimentat prin venituri scoase din producție.

S'a pus astfel în mod firesc problema unei echilibrări reale a bugetului prin reducerea cheltuielilor de prisos. Trecându-se la studierea modalității prin care aceste reduceri s'ar putea concretiza, s'a constatat că cea mai ușoară posibilitate cifrică ar oferi-o capitolul remunerării

funcționarilor. S'a început astfel o nouă campanie de explicațiuni, demonstrându-se mereu vechea problemă, că am avea prea mulți funcționari.

Este natural ca intenția reducerii cheltuielilor bugetare să se oprească mereu la capitolul remunerării funcționarilor, căci acesta însumează cifre masive și vrând nevrând ochiul cercetătorului se oprește asupra lui. Celelalte capitole sunt mai împrăștiate și alocațiunile respective nu tentează în același grad. Dar acum se întâmplă un fenomen curios. Statul ca mecanism administrativ nu s'a debarasat de complicațiile impuse de împrejurările anormale. Au rămas în vigoare restricțiunile impuse producției, circulației, consumației, etc. sau mai precis zis, cele două din urmă derivă din imposibilitatea în care este pusă cea dintâiu, de a funcționa în plin. Lipsa de materii prime și de utilaj face imposibilă o alimentare, a pieții cu produse fabricate, iar ravagiile secetei au produs o insuficiență accentuată în produsele alimentare. Statul este nevoit de aceea să împartă ceea ce are și să supravegheze distribuția mărfurilor și produselor în conformitate cu obiectivitatea și echitatea. El este astfel silit să limiteze lăcomia individuală pentru ca puținul care există, să ajungă tuturor. Pentru acest motiv el este obligat să mențină în funcțiune toate formațiunile administrative legate de împrejurările anormale. În aceste condițiuni este delăsine înțeles că numărul funcționarilor nu poate fi redus. Lucrurile duc deci la o concluzie absurdă: sunt prea mulți funcționari, dar numărul lor totuși nu poate fi redus, căci dacă viața economică și financiară trebuie urmărită în toate manifestările ei, operațiunea implică oameni spre a putea fi realizată.

Dar să încercăm acum o punere la punct definitivă a acestei probleme. Avem prea mulți funcționari într'adevăr? Pentru a răspunde la această întrebare este necesar să examinăm tendințele de viață ale colectivității. Aceste tendințe reclamă o îmbunătățire sau o perfecționare în toate compartimentele ei, se urmărește o rațională exploatare a bogățiilor naționale; se caută o propagare a culturii prin mărirea numărului școalelor; este necesară o îmbunătățire a condițiunilor sociale de trai; se preconizează o stărpire a stărilor derivând din ignorarea igienei, etc. etc. Toate acestea sunt opere și râvne de mari proporții, care fără oameni nu se pot pune în practică. Dacă dezideratele sunt necesare și pe această temă nu mai încap discuție, apoi, nu numai că nu este prea

mare numărul funcționarilor, dar el va reclama sensibile amplificări. În consecință pe calea micșorării alocațiunilor funcționărești nu se va putea echilibra bugetul nici acum, nici în viitor. Concluziunea s'a și verificat căci trecându-se la investigațiuni mai amănunțite s'a constatat că în efectivul funcționăresc grosul nu-l formează categoria administrativă, ci categoria specialiștilor (medici, profesori, magistrați, ofițeri, etc.) care nici nu poate veni în discuție. Așa fiind numărul funcționarilor, este legat de esența activității Statului și el nu este nici mai mare nici mai mic decât reclamă această activitate. Cum se va putea echilibra totuși bugetul în fața acestei constatări, rămâne să se vadă. Un lucru este însă sigur: Această echilibrare trebuie să se bazeze pe principii cu totul altele.

Ing. Gh. Brânduș.

Imnul muncii

de VASILE VLAICU

De ce să fie munca un chin greu,
Când primul lucrător e însuși Dumnezeu,
Și universu 'ntreg e-a Lui poruncă:
Divina muncă!

Te văd, cum te repezi din stâncă 'n stâncă,
Torent într'o prăpastie adâncă,
Sublima energie cum te-aruncă,
Te văd, o muncă!

Te-aud cântând o doină prin pădure,
Cadența ta-i bătută din săcure,
Te-aud ecou, adus din luncă 'n luncă,
Te-aud, o muncă!

Ce zumzet vine ca dintr'o stupină?
Il simt vibrând, par'că-i dela uzină...
Te simt cum vii, a Cerului poruncă,
Te simt, o muncă!

Sclicesc toșnind condeie pe hârtie,
Se bate 'n ropot dactilografie,
Și cifre și gândiri din cap s'aruncă,
Te știu, o muncă!

Zefarii din regale scot lumină,
Și zațul zboară sprinten sub mașină,
Iar cartea toți cu ochii o mănâncă,
Bogată muncă!

Ce stânt miros mi-aduce boarea serii,
Acolo sunt coşaşi 'n dricul verii,
Sunt ei! Işi bat doar coasele în dungă,

Eşti tu, o muncă!

Priveşte deci şi vezi, cum holda creşte
Şi cum pe sub pământ se înfrăţeşte,
E grâul răsărit din brazd' adâncă,

E sfânta muncă!

Mecanicul, şoferul şi pilotul,
La ei volanul şi motoru-i totul,
Ei spaţiul şi timpul le mănâncă

Aşa prin muncă!

Pe frunte curge apă şi sudoare,
Teribilă-i furtuna de pe mare,
Corabia prin valuri o aruncă,

Grozavă muncă!

Şi inima pământului palpită,
Minerii cum prin tarne se agită,
Vieaşa lor e taina cea adâncă,

E numai muncă!

La şcoală dascălul îşi bate gura,
La bară advocaţiei şi bat scriptura,
Pe scenă actorii tot foc aruncă,

Toţi fac o muncă!

Oraşul, satul, ţara forfoteşte
Şi trântorul cu lenea-i se munceşte,
Şi toată lumea-mi spune mie, cumcă

Vieaşa-i muncă!

Ori unde ochii mei mi-se ridică,
Tot muncă, muncă văd şi nu mie frică,
Şomer eu n'am s'ajung, că 'n vieaşa-mi lungă

Găsesc eu muncă!

Sibiu, 23 Octombrie 1945.

Dela „Solidaritatea“.

Asigurări Sociale

Monitorul Oficial Nr. 224 din 29 Septembrie 1947 s'a publicat deciziunea Nr. 51 a Comisiunii Ministeriale pentru Redresarea Economică şi Stabilizarea Monetară, prin care se fixează cota cu care asiguraţii vor contribui împreună cu patronii lor din salariul integral

brut, astfel cum este definit de art. 84 din Legea Asigurărilor Sociale din 22 Decembrie 1938.

Conform acestei deciziuni asiguraţii vor contribui împreună cu patronii lor cu o cotizaţie egală cu 7% din salariul integral brut, din care 4% se va plăti de către patron şi 3% de către salariaţi.

* * *

In Mon. Of. Nr. 208 din 10 Septembrie 1947 s'a publicat decizia ministerială Nr. 66.954 a Ministerului Muncii, Asistenţei şi Asigurărilor Sociale, prin care se modifică clasele de salarii şi salariile medii ale acelor care cotizează prin liste sau timbre.

Deciziunea menţionată stabileşte însă clasele de drepturi care vor fi următoarele: /

Clasa I. — Va cuprinde practicanţii, fără salariu, şi pe cei care primesc un salariu până la Lei 1.499.— lunar. Salariu mediu asigurat, Lei 1.250.— pe lună.

Clasa II. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 1.500—2.999.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 2.250.— lunar.

Clasa III. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 3.000—4.499.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 3.750.— lunar.

Clasa IV. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 4.500—5.999.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 5.250.— lunar.

Clasa V. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 6.000—7.499.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 6.750.— lunar.

Clasa VI. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 7.500—8.999.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 8.250.— lunar.

Clasa VII. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar între 9.000—10.499.— Lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 9.750.— lunar.

Clasa VIII. — Cuprinde salariaţii cu un salariu lunar între 10.500—11.999.— lei pe lună. Salariul mediu asigurat Lei 11.250.— lunar.

Clasa IX. — Cuprinde pe salariaţii cu un salariu lunar dela Lei 12.000.— pe lună în sus. Salariul mediu asigurat va fi considerat de Lei 12.750.— pe lună.

* * *

State de salarii

În Monitorul Oficial Nr. 219 din 23 Septembrie 1947, s'a publicat deciziunea Nr. 53 a Comisiunii Ministeriale pentru Redresarea Economică și Stabilizarea Monetară, conform căreia cu începere de la 23 Septembrie 1947 întreprinderile de orice fel, care utilizează mai mult de 5 salariați au obligațiunea de a întocmi statele de salarii în trei exemplare potrivit formularelor tip publicate în menționatul Monitor Oficial. Un exemplar din statele astfel întocmite se va înainta Ministerului Industriei și Comerțului, Direcția de salarii și tarife, în termen de 3 zile de la plata salariilor. Iar un exemplar se va înainta Ministerului de Finanțe respective Administrației Financiare odată cu plata impozitelor și taxelor.

Bibliografie

Traian Chirilă, Reuniunea culturală-națională a meseriașilor români din Sibiu, la optzeci de ani, cu o prefață de Emilian Cioran, președintele Reuniunii. Sibiu 1946 p. 224.

Implinindu-se opt decenii de când s'a înființat, la îndemnul și prin stăruința asesorului consistorial și apreciatului publicist Nicolae Cristea, Reuniunea meseriașilor români din Sibiu, secretarul acestuia, tânărul tipograf Traian Chirilă, a săvârșit o lucrare vrednică de toată lauda publicând un volum comemorativ de 224 pagini, bine documentat și înzestrat cu numeroase ilustrații reușite.

Cuprinsul lucrării este împărțit s'metrie în capitole rotunjite, arătând împrejurările istorice, în care a luat ființă, schițând momente mai importante din activitatea mitropolitilor-patroni, precum și din a celor 5 președinți (Nicolae Cristea, Victor Tordăștan, Gheorghe Poponea, Nicolae Colan și Emilian Cioran), care au condus până în timpul de față destinele acestei Reuniuni de meseriași. Un capitol întreg înfățișează strădaniile și realizările, dirijorii'or de cor, altul face amintire sumară de numele sprijinitorilor. Deosebit de valoros este capitolul cu figuri de vrednici meseriași, unde ar fi fost de dorit să apară și câteva clișee, dacă nu ar fi atât de costisitoare în timpul de față. Cartea a fost scrisă și tipărită de însuși autorul tipograf inspirat, în calitatea sa de secretar al Reuniunii, de cele mai nobile sen-

timente față de toți cei ce au contribuit și continuă a contribui la consolidarea și progresul acestui foarte util așezământ de educație românească și creștinăască a clasei noastre de mijloc.

Edificatoare sunt datele cuprinse în capitolul intitulat *înfăptuiri*. Acestea îndreptățesc pe autor să sublinieze un interes, cu care au participat membri vechi *Reuniunii*, atât de active, la toate manifestările de viață și de cultură a românismului sibiuan.

În acest capitol sunt reproduse și strofele dedicate de talentatul Andrei Bârseanu la 1902 solidarității dintre plugarii și meseriașii români, strofe care se încheie cu izbittele versuri, de actualitate perpetuă:

„O naftune, mamă sfântă,
L'altarul tău ingenunchem
Și 'n fața ta, ce ne încântă,
Frăție 'n vezi noi azi jurăm!
Spre slava ta voloși munci-vom
Cu gând deștept, cu brațe tari
Și-altarul tău unști păsi-vom,
Români — maeștri și plugari“ ...

* * *

Din instructiva prefață a președintelui Emilian Cioran luăm cunoștință de gestul generos al maestrului tâmplar Ioan Manișiu, care a dăruit hârtia necesară pentru tipărirea acestui volum comemorativ.

Oricine va citi cu atenție cartea aceasta, va recunoaște câtă dreptate avea cel ce scrisese la 1926 în *Cartea de aur a „Reuniunii“* meseriașilor sibiuiti următorul cuvânt de îndemn: „A sprijini meseriașul român e o datorie, dela împlinirea căreia nu poate lipsi cine dorește consolidarea României“ (p. 190).

Lucrarea lui Traian Chirilă e o dovadă a interesului multilateral, de care a fost călăuzit autorul ei în năzuința de a culege cât mai felurite informațiuni și de a consulta literatura istorică relativă la dezvoltarea vieții sociale și culturale din cele opt decenii. Dar ea este, în același timp, și oglinda credincioasă a unei sistematice activități încununată de roade bogate, în cadrul celei mai vechi Reuniuni de meseriași români — activitate, care a putut servi ca model și ca îndemn pentru toate celelalte reuniuni transilvane și bănățene de aceeași categorie.

* *